

Наукова економічна організація «Перспектива»

МАТЕРІАЛИ
МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ
ЕФЕКТИВНОСТІ ВИКОРИСТАННЯ
ПОТЕНЦІАЛУ ЕКОНОМІКИ КРАЇНИ**

20-21 січня 2017 року

м. Дніпро

УДК 338.27(063)
ББК 65.237я43
А 43

Актуальні проблеми ефективності використання потенціалу економіки країни: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції (м. Дніпро, 20-21 січня 2017 р.). – Дніпро: НО «Перспектива», 2017. – 160 с.

У збірнику представлені матеріали Міжнародної науково-практичної конференції «Актуальні проблеми ефективності використання потенціалу економіки країни». Розглядаються загальні питання економічної теорії, фінансів та страхування, банківської справи, міжнародної економіки, менеджменту інноваційної та інвестиційної діяльності.

Призначений для науковців, практиків, викладачів, аспірантів і студентів економічних спеціальностей, а також для широкого кола читачів.

УДК 338.27(063)
ББК 65.237я43
А 43

**Організатори конференції не завжди поділяють думку учасників.
У збірнику максимально точно відображається орфографія і пунктуація,
запропонована учасниками.**

© Автори статей, 2017
© Наукова економічна організація «Перспектива», 2017

ВДОСКОНАЛЕННЯ МЕТОДИКИ ОЦІНКИ ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ НА ОСНОВІ НЕЙРОМЕРЕЖ ШУМАКОВА А. К., МЄШКОВА Н. Л.....	86
--	----

СЕКЦІЯ 5. РОЗВИТОК ПРОДУКТИВНИХ СИЛ І РЕГІОНАЛЬНА ЕКОНОМІКА

ЯПОНСЬКА МОДЕЛЬ ІНВЕСТИЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНУ ЗУБКОВ Р. С.....	90
---	----

СИСТЕМА УПРАВЛІННЯ СТАЛИМ РОЗВИТКОМ АГРОПРОДОВОЛЬЧОЇ СФЕРИ РЕГІОНУ САМОФАТОВА В. А.....	93
---	----

СЕКЦІЯ 6. ЕКОНОМІКА ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ ТА ОХОРОНИ НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА

ОЦІНКА ПРИДАТНОСТІ ЗЕМЕЛЬНИХ РЕСУРСІВ СУМСЬКОЇ ОБЛАСТІ ДЛЯ ОРГАНІЧНОГО ЗЕМЛЕРОБСТВА НЕСВЕТОВ О. О., НЕСВЕТОВА С.В.....	96
--	----

СЕКЦІЯ 7. ДЕМОГРАФІЯ, ЕКОНОМІКА ПРАЦІ, СОЦІАЛЬНА ЕКОНОМІКА І ПОЛІТИКА

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ МІЖНАРОДНОГО ТУРИЗМУ СМИРНОВА Т. А., ТЕН А. В., КАРПЕНКО В. В.....	100
--	-----

ПРОБЛЕМИ ТРУДОВОЇ МІГРАЦІЇ НАЗАРЧУК О. О., КОЛОСІНСЬКА М. І.....	102
---	-----

УЧНІВСЬКА МОЛОДЬ ЯК ТРУДОВИЙ ПОТЕНЦІАЛ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ ПОМІНЧУК С. Г.....	105
--	-----

ТЕРИТОРІАЛЬНИЙ БРЕНДИНГ ЯК ЗАПОРУКА ЗБЕРЕЖЕННЯ І ВИКОРИСТАННЯ ТРУДОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ РЕГІОНУ ЧУХНО І. А.	107
---	-----

СЕКЦІЯ 8. ГРОШІ, ФІНАНСИ І КРЕДИТ

ОСНОВНІ ПРОБЛЕМИ БАНКІВ З ІНОЗЕМНИМ КАПІТАЛОМ В УКРАЇНІ ГЛАДКИХ Д. М.	111
---	-----

СИСТЕМАТИЗАЦІЯ ФАКТОРІВ, ЩО ОБУМОВЛЮЮТЬ ФІНАНСОВІ КРИЗИ НА ПІДПРИЄМСТВІ ГОРЖАНКІН М. К.	114
--	-----

ЕКОНОМІЧНА СУТНІСТЬ РЕФІНАНСУВАННЯ ДЕМЧУК І. Ю.....	115
--	-----

УПРАВЛІННЯ СТРУКТУРОЮ КАПІТАЛУ ПІДПРИЄМСТВА ДУБАС А. О., КАЧУР Х. С.....	118
---	-----

ІНФЛЯЦІЙНІ ПРОЦЕСИ В УКРАЇНІ МОРДАНЬ Є. Ю., КИРИЧЕНКО Д. О.....	121
--	-----

ОСОБЛИВОСТІ ЕКОНОМІЧНОГО ЗРОСТАННЯ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ ТА МОЖЛИВОСТІ КОНТРЦИКЛІЧНОГО РЕГУЛЮВАННЯ КОВАЛЕНКО М. О.	123
---	-----

СИСТЕМА УПРАВЛІННЯ СТАЛИМ РОЗВИТКОМ АГРОПРОДОВОЛЬЧОЇ СФЕРИ РЕГІОНУ

САМОФАТОВА В. А.

кандидат економічних наук, доцент,

докторант кафедри економіки промисловості

Одеська національна академія харчових технологій

м. Одеса, Україна

Сталий розвиток окреслює такий вектор руху, коли економічна, екологічна та соціальна складова знаходяться у консенсусі. Забезпечення сталого розвитку агропродовольчої сфери спрямоване на збалансоване вирішення екологічних та соціально-економічних проблем при недопущенні руйнування та зменшення його природно-ресурсного потенціалу, збереженні і покращенні сприятливого навколишнього середовища, задоволення потреб нинішнього і майбутніх поколінь у якісних, екологічно безпечних продуктах харчування. Найголовнішою функцією агропродовольчої сфери, в умовах сталого розвитку, є задоволення потреб споживачів в умовах раціонального використання природно-ресурсного потенціалу і поліпшення соціально-економічних умов працівників.

В основі сталого розвитку закладено потенціал з великою кількістю складових. Управління потенціалом сталого розвитку відбувається в ієрархічному порядку за трьома рівнями реалізації і взаємоузгодженості цілей: матерія – енергія – інформація [1, с. 125]. Таким чином, головною ідеєю, сутністю сталого розвитку агропродовольчої сфери повинна стати ідея інтелектуалізації виробничих систем за рахунок заміни частини енергії високої якості інформаційними та інтелектуальними ресурсами, наукоємними технологіями. Це і є той новий системоутворюючий фактор, біля якого, як біля центру конденсації, повинен розвинутиися, спрямовуваний державою, процес самоорганізації агропродовольчої сфери [2, с. 12]. За рахунок інноваційних перетворень агропродовольча сфера регіонів може мати конкурентні переваги на національному та світовому агропродовольчих ринках та зміцнювати продовольчу безпеку. Забезпечити конкурентоспроможний і сталий розвиток будь-якого регіону в умовах прискорення глобалізації та інтеграції до європейського простору можна лише на інноваційно-інвестиційній основі.

Поєднання інвестиційної та інноваційної діяльності, вкладення значних коштів у сучасні інноваційні технології та виробництво інноваційних продуктів слід розглядати як найважливішу передумову ефективного функціонування вітчизняного сільського господарства та інших галузей агропродовольчої сфери у відкритому конкурентному середовищі [3, с. 355]. Інвестиції – це гарантія розвитку. Тільки за січень–вересень 2016 року їх обсяг у вітчизняну агропродовольчу сферу склав 41,5 млрд. грн. Це на 14, 8 млрд. грн., або на 55,4% більше, ніж за відповідний період попереднього року. Серед найбільших інвестиційних проектів 2016 р. – будівництво терміналу по перезавантаженню зернових і олійних культур китайської державної корпорації COFCO у м. Миколаєві. Це важлива ланка грандіозного проекту «Один пояс – один шлях» і найбільша інвестиція КНР в агросектор України. Крім Китаю вкладають гроші у вітчизняну агрологістику і США, зокрема провідна агропромислова корпорація Bunge реалізувала також у Миколаєві проект з будівництва виробничо-перевантажувального комплексу, що включає підприємство з виробництва рослинної олії та два термінали з перевантаження олії та зерна. Крім того, зазначене підприємство забезпечується енергією за допомогою твердопаливного котла, що працює, використовуючи лузгу насіння соняшника. З переліком інших проектів можна ознайомитись на сайті [4].

Розвиток системи управління регіональною агропродовольчою сферою є важливою і актуальною науковою проблемою і має велике практичне значення. Управління регіональною агропродовольчою сферою повинно здійснюватися шляхом використання взаємопов'язаних один з одним правових, економічних, управлінських і моніторингових механізмів. Як об'єкт наукового дослідження, проблемне поле управління сталим розвитком агропродовольчої сфери привертає увагу, перш за все, в силу своєї трансдисциплінарної природи. В основі процесу управління сталим розвитком агропродовольчої сфери регіону лежить система управління, що дозволяє цілісно, комплексно підходити до процесу взаємодії її складових підсистем. Сучасне навколишнє середовище характеризується мінливістю, невизначеністю, складністю та багатозначністю. Концепція, що описує нестабільність сучасного і, швидше за все, майбутнього світу отримала назву VUKA. Це акронім, утворений початковими літерами чотирьох слів: Volatility (мінливість, нестабільність, нестійкість, волатильність); Uncertainty (невизначеність), що означає значну складність у визначенні майбутнього; Complexity (складність), що означає наявність багатьох фактів, причин і факторів, які впливають на ситуацію; Ambiguity (багатозначність), що означає багатоваріантність основних умов і ситуацій [5, с. 122]. Сталий розвиток агропродовольчої сфери регіону у таких умовах повинен спиратися на сучасні інструменти управління, концепції маркетингу, які дозволяють гнучко реагувати на зовнішнє середовище, адаптуватися до нього та створювати умови для ефективної взаємодії зі споживачами та партнерами. У зв'язку з цим актуалізується необхідність формування багаторівневої системи управління сталим розвитком агропродовольчої сфери, яка має ґрунтуватися на раціональному використанні і побудові взаємозв'язків між різними видами і рівнями напрямів діяльності, ієрархії управління, сферами функціональної відповідальності, ресурсами.

Процес сталого розвитку агропродовольчої сфери регіону має довгостроковий характер і залежить від:

- ефективності використання і розподілу економічних ресурсів;
- продуктивності економічних ресурсів;
- ефективності економічних процесів;
- погодно-кліматичних факторів;
- оптимізації бізнес-процесів (комбінації видів діяльності) з метою нарощування потенціалу системи і синергії в порядку забезпечення безперервного відтворювального процесу (циклу).

Одержані висновки є основою для розробки функціонально-управлінської моделі управління сталим розвитком агропродовольчої сфери регіонів. В конкретній ситуації, що існує у сучасній агропродовольчій сфері, модель управління сталим розвитком повинна передбачати, з одного боку, створення загальних макроекономічних передумов для зростання виробничої, інвестиційної, інноваційної та ресурсозберігаючої активності, а з іншого – спеціальні заходи щодо стимулювання внутрішніх структурних прогресивних змін. Таким чином, сучасні економічні умови обумовлюють становлення територіальної організації агропродовольчої сфери України з урахуванням спеціалізації регіонів, їх природно-ресурсного потенціалу, а також особливостей функціонування бізнес-середовища.

Література:

1. Пакулін С.Л., Пакуліна А.А. Управління сталим розвитком сучасного підприємства / С.Л. Пакулін, А.А. Пакуліна // Траектория науки – 2016. – №3 (8) – С. 120–132.
2. Шатохин М.В. Планирование комплексного устойчивого развития АПК региона / М.В. Шатохин, С.О. Новосельский, В.В. Дуплин // Вестник Курской государственной сельскохозяйственной академии – 2013. – № 3. – С. 1–17.
3. Іртищева І.О. Інноваційне оновлення агропродовольчої сфери Причорноморського регіону: проблеми теорії та практики: Монографія – Миколаїв: Дизайн та поліграфія, 2010. – 412 с.
4. Національний агропортал «Латифундист». ТОП аграрних інвестпроектів – 2016 [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://latifundist.com/spetsproekt/246-top-agrarnyh-investproektov-2016>
5. Попова Н.В. Особливості розвитку підприємств транспортно-логістичної галузі в умовах VUCA-світу / Н.В. Попова // Економіка транспортного комплексу – 2015. – Вип. 26 – С. 120–132.